

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/383/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714206011
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2714206011.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: Okresné stavebné bytové družstvo Senica, Štefánikova 718, Senica, IČO: 00 223 093, zast. JUDr. Miroslavom Mečířom, advokátom, AK so sídlom Štefánikova 718, Senica proti odporkyňi: S. T. (R. W. J.), Q.. XX.X.XXXX, U. J. X, Y., občianka SR, zastúpená súdom ustanovenou opatrovníčkou D. W., zamestnankyňou Okresného súdu Skalica, o návrhu na zaplatenie 173,21 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 95,50 eur spolu, s úrokom z omeškania v sume 9,94 eur , a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Súd určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Zmluve o výkone správy zo dňa 11.12.2007 , v článku VII., ods. 3 znejúca takto: „Za porušenie povinností a omeškanie s platením preddavkov uvedených v bode 2 tohto článku si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle § 544 občianskeho zákonníka“ je pre neprijateľnosť neplatná.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 28 eur a náhradu iných trov konania v sume 16,50 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 23.9.2014 domáhal uložiť povinnosť odporkyňi zaplatiť mu sumu 539,95 eur z titulu nedoplatku na zálohách na úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu a služieb za obdobie od 01.12.2013 do 30.6.2014, úrok z omeškania v sume 9,94 eur, zmluvnú pokutu 67,77 eur, trovy konania 36 eur a trovy právneho zastúpenia 88,64 eur.

Navrhovateľ odôvodnil návrh tým, že odporkyňa je vlastníkom 1 izbového bytu č. X , nad ktorým vykonáva správu na základe Zmluvy o výkone správy. Odporkyňa mala nedoplatok na zálohách na úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu a služieb za obdobie od 01.12.2013 do 30.6.2014 v celkovej sume 539,95 eur, a to ku dňu podania návrhu na súd. Sumu neuhradila ani po zaslaní jej predžalobnej upomienky, preto sa domáha plnenia súdnou cestou. Navrhovateľ si uplatnil i úrok z omeškania z mesačného predpisu 9,94 eur za obdobie september 2013 až november 2013 a za obdobie február 2014 až jún 2014; zmluvnú pokutu v sume 67,77 eur počítanú ako 36,5 % ročne z mesačného predpisu 116,05 eur za obdobie september 2013 až november 2013 a za obdobie február 2014 až jún 2014. Právny zástupca navrhovateľa odôvodnil výšku uplatnenej zmluvnej pokuty dohodou v Zmluve o výkone správy, ktorú odporkyňa podpísala.

Súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 2Ro/425/2014-24 z 01.10.2014, ktorý sa nepodarilo odporkyni doručiť, preto ho súd zrušil v zmysle § 173 ods. 2 O.s.p. uznesením č. k. 2Ro/425/2014-43 z 12.3.2015. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.4.2015.

Na základe späťvzatia doručeného súdu 30.9.2015 v časti istiny 444,45 eur súd uznesením č. k. 7C/383/2015-61 z 25.11.2015 zastavil konanie v tejto časti. Dôvodom čiastočného späťvzatia bola skutočnosť, že v apríli 2015 došlo k úhrade časti istiny skutočným vyúčtovaním nákladov za rok 2014. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.12.2015.

Súdu sa nepodarilo zistiť adresu odporkyne, na ktorej by sa zdržiavala alebo aspoň si preberala zásielky, preto jej súd ustanovil opatrovníčku a ďalej konal súd s ňou. Opatrovník odporkyne sa na pojednávanie nedostavil, neospravedlnil, nežiadal odročiť termín pojednávania, preto súd konal a rozhodol bez jeho prítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, zmluvou o výkone správy z 11.12.2007, oznámením o zmenách z júna 2010, predžalobnou upomienkou z 17.1.2014, sumárnou analýza platieb za obdobie od 1.1.2013 do 17.9.2014, výzvou na doplatenie úroku a zmluvnej pokuty z 21.8.2014, predžalobnou upomienkou zo dňa 21.8.2014, oznámením o zmenách z júna 2010, rozhodnutím o povolení vkladu, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Odporkyňa je vlastníčkou 1 izbového bytu č. X nachádzajúci sa v bytovom dome Y., na adrese J. XXXX/X.

Navrhovateľ ako správca uzatvoril s vlastníkmi bytov a nebytových priestorov bytového domu v Y. súpisné číslo XXXX, orientačné číslo X, X dňa 11.12.2007 Zmluvu o výkone správy. Zoznam vlastníkov je uvedených od strany 14 predmetnej zmluvy a medzi podpísanými vlastníkmi je aj odporkyňa. Predmetom zmluvy (čl. II Zmluvy) je okrem iného komplexné zabezpečenie výkonu správy domu, ktorou je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

V článku VII ods. 2 predmetnej zmluvy je uvedené, že vlastníci bytov a nebytových priestorov sú povinní v súlade so zmluvou o výkone správy poukazovať na účet vlastníkov domu mesačne vopred preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv najneskôr do 25. dňa príslušného mesiac v roku.

V článku VII. ods. 3 predmetnej zmluvy je uvedené, že za porušenie povinností a omeškanie s platením preddavkov si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle § 544 občianskeho zákonníka a úrok z omeškania v zmysle § 517 občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta a úrok z omeškania sa počíta ako rozdiel medzi dňom pripísania platby na účet a termínom určeným v tejto zmluve. Zmluvná pokuta a úrok z omeškania sú príjmom správy správcu.

Z obsahu Zmluvy o výkone správy mal súd preukázané, že ide o predtlačný formulár zmluvy, do ktorého sa dopisovali len údaje o: bytovom dome, ktorého správu mal navrhovateľ zabezpečovať, orientačné a súpisné číslo, číslo listu vlastníctva, parcelné čísla a dátum písomného hlasovania vlastníkov. Inak sa do obsahu zmluvy nezasahovalo, napríklad ohľadom výšky zmluvnej pokuty.

Z obsahu "Sumárnej analýzy platieb za obdobie od 1.1.2013 do 17.9.2014" mal súd preukázané, mesačný zálohový predpis odporkyne bol v tomto období vo výške 116,05 eur.

Navrhovateľ zaslal odporkyni predžalobnú upomienku dňa 17.1.2014 a dňa 22.8.2014. V rámci upomienok bola odporkyňa upovedomená o výške nedoplatku na zálohovom predpise i o skutočnosti, že si navrhovateľ uplatňuje aj úrok z omeškania za oneskorené úhrady a zmluvnú pokutu. Navrhovateľ žiadal poslednou výzvou uhradiť dlžnú sumu do 2.9.2014.

Navrhovateľ súdu riadne odôvodnil výšku uplatneného úroku z omeškania 9,94 eur počítajúc ho zákonným úrokom z omeškania v zmysle nariadenia č. 586/2008 Z. z. vo výške 5,50 % ročne. Odporkyňa neplatila zálohovú mesačnú platbu 116,05 eur v období od 1.9.2013 do 30.6.2014, preto výpočet úroku z omeškania za toto obdobie bol nasledovný: za 9/2013 v sume 0,54 eur (5,50% z 116,05 eur deleno 12 mesiacov), za 10/2013 v sume 1,05 eur (5,50 % z sumy 232,10 eur/116,05 eur x2/ deleno 12 mesiacov),

za 11/2013 v sume 1,63 eur (5,50 % z sumy 348,15 eur/116,05 eur x3/ deleno 12 mesiacov), za 2/2014 v sume 0,31 eur (5,50 % z sumy 75,75 eur deleno 12 mesiacov), za 3/2014 v sume 0,86 eur (5,50 % z sumy 191,80 eur/75,75 eur+116,05 eur/ deleno 12 mesiacov), za 4/2014 v sume 1,33 eur (5,50 % z sumy 307,85 eur/116,05 eur x2+75,75 eur/ deleno 12 mesiacov), za 5/2014 v sume 1,89 eur (5,50 % z sumy 423,90 eur/116,05 eur x3+75,75 eur/ deleno 12 mesiacov), za 6/2014 v sume 2,33 eur (5,50 % z sumy 539,95 eur/116,05 eur x4+75,75 eur/ deleno 12 mesiacov).

Navrhovateľ si uplatnil zmluvnú pokutu odvolávajúc sa na uzatvorenú Zmluvu o výkone správy počítajúc ju ako 36,5% ročne z každej nezaplatenej mesačnej zálohovej platby. Celkovo ju vyčíslil v sume 67,77 eur a spôsob výpočtu riadne odôvodnil nasledovne: za 9/2013 v sume 3,48 eur (36,5% z 116,05 eur deleno 12 mesiacov), za 10/2013 v sume 7,20 eur (36,5% z sumy 232,10 eur/116,05 eur x2/ deleno 12 mesiacov), za 11/2013 v sume 10,44 eur (36,5 % z sumy 348,15 eur/116,05 eur x3/ deleno 12 mesiacov), za 2/2014 v sume 2,12 eur (36,5 % z sumy 75,75 eur/75,75 eur/ deleno 12 mesiacov), za 3/2014 v sume 5,95 eur (36,5 % z sumy 191,80 eur/116,05 eur +75,75 eur/ deleno 12 mesiacov), za 4/2014 v sume 9,24 eur (36,5 % z sumy 307,85 eur/116,05 eur x 2+75,75 eur/ deleno 12 mesiacov), za 5/2014 v sume 13,14 eur (36,5 % z sumy 423,90 eur/116,05 eur x 3+75,75 eur/ deleno 12 mesiacov), za 6/2014 v sume 16,20 eur (36,5 % z sumy 539,95 eur/116,05 eur x 4+75,75 eur/ deleno 12 mesiacov).

Právny zástupca k veci v závere uviedol, že trvá na návrhu v celom rozsahu. Dodal, že odporkyňa neplatí mesačný zálohový predpis a k dňu pojednávania dlží celkovo 2.423,65 eur. Uplatnil si trovy konania, trovy právneho zastúpenia.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. v platnom znení o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na práva a povinnosti vlastníkov domov, bytov a nebytových priestorov Občiansky zákonník a osobitné predpisy.

Podľa § 8 ods. 1 zák. 182/1993 Z.z. v platnom znení o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Zmluva o výkone správy obsahuje najmä a) vzájomné práva a povinnosti správcu a vlastníkov bytov a nebytových priestorov pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu, b) spôsob správy spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku, c) spôsob a oprávnenie hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv.

Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. v platnom znení o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy prispievať na náklady spojené s prevádzkou, údržbou a opravami spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva, prípadne pozemku. Ak zmluva neustanovuje inak, znášajú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome náklady podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu [§ 5 ods. 1 písm. b)].

Podľa § 10 ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z. v platnom znení o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, na účel uvedený v odseku 1 poukazujú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade 12a) vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv si určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok dopredu tak, aby boli pokryté predpokladané náklady spojené s prevádzkou domu, údržby, opravami, prípadne zlepšením spoločných častí domu a spoločných zariadení domu. Spôsob a oprávnenie hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv si určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome v zmluve o spoločenstve [§ 7 ods. 4 písm. f)] alebo v zmluve o výkone správy [§ 8 ods. 1 písm. c)].

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 696 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanovuje osobitný právny predpis.

Podľa § 853 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto, ani iným zákonom, sa riadia ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom im najbližšie.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (účinného k 31.12.2013), Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom sporu (po čiastočnom späťvzati) je zaplatenie sumy 95,50 eur z titulu nedoplatku na zálohách na úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu a služieb za obdobie od 1.9.2013 do 30.6.2014 do 30.6.2014, úrok z omeškania v sume 9,94 eur, zmluvnú pokutu 67,77 eur.

Súd si po vykonanom dokazovaní ustálil, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o výkone správy, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa ako spotrebiteľka, ktorá nemá postavenie podnikateľa, a ktorá nemohla ovplyvniť podstatný obsah zmluvy o výkone správy (pr. týkajúci sa výšky zmluvnej pokuty). Súd dospel k záveru, že zmluva o výkone správy uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu bol teda navrhovateľ povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami zákon o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasl. OZ. Súd má za to, že aj na takto dohodnuté záväzkové vzťahy potrebné uplatniť primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka a výkladovo prihliadať i na smernice ES zaoberajúce sa právnym postavením účastníkov spotrebiteľského vzťahu. Občiansky zákonník v § 53 ods.3 obsahuje príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ich uvedenie v zmluve spája (§ 53 ods. 4) s právnym následkom ich neplatnosti. Smernica rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách obsahuje širší výpočet príkladov neprijateľných podmienok. Podľa bodu 1 písm. e) prílohy cit. Smernice za nekalú podmienku sa považuje aj podmienka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu (v tomto prípade ide o výšku zmluvnej pokuty 0,25 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania). Smernica má podľa svojej povahy interpretačný význam pri uplatnení domácej právnej úpravy, ktorou bol implementovaná.

Ustanovenie § 53 a (účinný od 1.3.2010, t.j. aj v deň rozhodovania súdu v merite veci) Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný k 11.12.2007, kedy bola uzavretá Zmluva o výkone správy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka (účinný k 11.12.2007), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej

podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný k 11.12.2007), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka (účinný k 11.12.2007), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (účinný k 11.12.2007), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne v časti istiny 95,50 eur a úroku z omeškania 9,94 eur. Navrhovateľ preukázal, že odporkyňa mala za obdobie od 1.9.2013 do 30.6.2014 nedoplatok na mesačnom predpise. Odporkyňa ako vlastníčka bytu mala povinnosti v zmysle článku VII ods. 2 zmluvy o výkone správy z 11.12.2007 platiť preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv za výkon správy najneskôr do 25. dňa príslušného mesiaca, ktoré povinnosti si riadne neplnila. Nedoplatok neuhradila ani do dňa pojednávania dňa 25.2.2016. Na základe týchto skutočností sa navrhovateľ oprávnenne domáha nie len úhrady vzniknutého nedoplatku ale i zákonného úroku z omeškania. Preto i súd uložil odporkyni povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu 95,50 eur a úrok z omeškania 9,94 eur (počítaný ako 5,50 % z každej nezaplatennej mesačnej zálohovej platby za obdobie od septembra 2013 do júna 2014, tak ako je to už vyššie presne špecifikované). Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania 5,50 % v správnej výške v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd mal preukázané, že odporkyni bola výzva na zaplatenie daná na poštovú prepravu, pritom doposiaľ ani časť z dlžnej sumy nezaplatila. Vo výzve na zaplatenie mala odporkyňa určenú lehotu na zaplatenie do 2.9.2014.

Súd sa ďalej vypořiadal s uplatneným nárokom navrhovateľa v sume 67,77 eur, ktorý žiadal priznať z titulu zmluvnej pokuty dohodnutej v článku VII. ods. 3 zmluvy o výkone správy. Súd predmetnú zmluvu skúmal ako spotrebiteľskú zmluvu a podrobne sa zaoberal tým, či neobsahuje ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporkyne ako spotrebiteľky. Súd osobitne skúmal obsah článku VII. ods. 3 tejto zmluvy a zaoberal sa otázkou, či záväzok odporkyne zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy je prijateľnou alebo neprijateľnou podmienkou. Súd vychádzal z toho, že výška zmluvnej pokuty 0,25 % denne pri (zaokrúhlení) 365 dňoch v roku predstavuje výšku 91,25 %. V zmysle článku VII. ods. 3 tejto zmluvy o výkone správy bolo dohodnuté, že odporkyňa je povinná zaplatiť správcovi (navrhovateľovi) zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy v prípade omeškania so zálohovými platbami podľa čl. VII. ods. 2 zmluvy. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne navrhovateľovi samotným porušením povinnosti odporkyne, a to v okamihu porušenia povinnosti odporkynou, pričom toto právo nie je podmienené vykonaným žiadneho úkonu zo strany navrhovateľa (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením, či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti). Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi (správcovi) bez ohľadu na výšku nedoplatku.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (pre porovnanie uznesenie IV. ÚS 55/2011). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 4 OZ). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy vecí v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často

vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V danom štádiu konania je jeho predmetom zaplatenie zmluvnej pokuty 67,77 eur vyplývajúcej z čl. VII. ods. 3 zmluvy o výkone správy, ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou a vzťahuje sa na ňu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinnosti plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 Občianskeho zákonníka a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Podstatným v tomto smere je, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala odporkyňu k jej zaplateniu v prípade omeškania so zálohovými platbami. Súd navrhovateľom určenú výšku zmluvnej pokuty v výške 0,25 % denne vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a to i napriek určeniu maximálnej doby, za ktorú si navrhovateľ môže zmluvnú pokutu uplatniť. Pri výpočte zmluvnej pokuty za 7 mesiacov (lebo navrhovateľ ju žiada priznať za 7 mesiacov) súd zistil, že navrhovateľ je oprávnený si ju uplatniť až v sume 52,50 % (pri 30 dňoch x 0,25 x 7 mesiacov). Súd prihliadal i na to, že v zmluve o výkone správy bola určená výška zmluvnej pokuty 0,25 % denne bez toho, že by táto zmluvná podmienka bola individuálne dohodnutá medzi zmluvnými stranami. Súd zvažoval i tú skutočnosť, či by nebolo možno aplikovať ustanovenia o moderovaní zmluvnej pokuty, keďže navrhovateľ si uplatnil zmluvnú pokutu len v sume 67,77 eur (36,50 % ročne počítajúc z každej mesačnej platby 116,05 eur za 7 mesiacov + 75,75 eur, ako je to už vyššie presne špecifikované). Nakoľko súd ale dohodnutú zmluvnú pokutu v zmysle čl. VII ods. 3 predmetnej zmluvy vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, táto je absolútne neplatná v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a preto nebolo možné priznať uplatnenú zmluvnú pokutu 70,85 eur ani cez aplikáciu moderovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola vopred zo strany navrhovateľa naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany odporkyne ako spotrebiteľky. Podmienku - zmluvnú pokutu - súd nepovažuje za individuálne dohodnutú, lebo bola navrhnutá vopred a spotrebiteľka preto nebola schopná ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 smernice). Z tohto dôvodu súd zamietol návrh v časti zmluvnej pokuty.

Záverom súd dodáva, že s ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSŤ/X., bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ (účinný od 1.3.2010) zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky naviac vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ ; „z neplatného právneho úkonu“). Naviac zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania

nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Súd vyhodnotil zmluvnú podmienku dohodnutú v článku VII. ods. 3 zmluvy o výkone správy - zmluvnú pokutu 0,25 % denne za neplatnú, preto ju ako neprijateľnú vyhlásil v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. aj v rámci výroku rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. , ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 2 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Súd posudzoval úspech toho - ktorého účastníka a zistil čistý úspech navrhovateľa.

Navrhovateľ žiadal priznať (po čiastočnom späťvzatí pre čiastočnú úradu) sumu 173,21 eur (95,50 eur +9,94 eur +67,77 eur), súd mu priznal celkovo sumu 105,44 eur. Navrhovateľ bol úspešný vo výške 60,87 % (výpočet: $105,44 \times 100/173,21=60,87 \%$); odporkyňa bola úspešná vo výške 39,12% ($100-60,87$), teda čistý úspech navrhovateľa je 22 % ($60,87-39,12 = 21,74$, zaokrúhlene 22) a v takomto percentuálnom vyobrazení mu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia a náhradu iných trov konania.

Na základe týchto skutočností súd priznal navrhovateľovi náhradu iných trov konania 16,50 eur z dôvodu, že pri čiastočnom späťvzatí vrátil súd navrhovateľovi krátený súdny poplatok 19,50 eur. Rozdiel zaplateného súdneho poplatku za návrhu 36 eur a vráteného súdneho poplatku 19,50 eur je suma 16,50 eur, čo predstavuje minimálny súdny poplatok. Právny zástupca navrhovateľa si správne uplatnil za 1 úkon právnej služby odmenu 38,18 eur.

Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 28 eur (22 % z sumy 126,43 eur = 27,81, zaokrúhlene 28 eur).

Právny zástupca navrhovateľa si uplatnil a vyčíslil trovy právneho zastúpenia: 1/ odmenu za 3 úkony právnej služby: 2 x 36,52 eur (prevzatie veci a príprava pojednávania, spísanie návrhu; 1 x 16,60 eur (po späťvzatí) za účasť na pojednávaní 25.2.2016) ; 2/ režírný paušál: v r. 2014: 2 x 7,80 eur + v r. 2016: 16,60 eur; 3/ cestovné náhrady pri použití vozidla na pojednávanie dňa 25.2.2016 na trase Senica - Skalica a späť v celkovej sume 12,80 eur (25 km x 2, spotreba 6,5l/100 km a cene pohon. hmôt 1,123 eur za liter, základná náhrada 1,123 eur x 0,065).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo, ak sa účastníci tohto práva nevzdali po vyhlásení a odôvodnení rozsudku na pojednávaní.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.